912/13

Den 2. april 2013 blev i sag nr. 82.580:

xxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxx xxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

---

Forsikringstageren havde autoforsikring i If Skadeforsikring. Hun klager over, at selskabet indtegnede hendes forsikring som en erhvervsforsikring og ikke som en privatforsikring. Det er klagerens opfattelse, at hun derved har betalt for meget præmie i forhold til den risiko, selskabet har haft. Hun kræver den eventuelt for meget betalte præmie tilbagebetalt.

Selskabets advokat har afvist, at klageren er berettiget til tilbagebetaling af præmie med henvisning til, at selskabet ikke har handlet ansvarspådragende, at klageren ikke har lidt et tab, og at hendes eventuelle krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren ved sin forsikringsmægler den 1/9 1993 tegnede en ansvars- og kaskoforsikring i Kgl. Brand. Af klagerens police fremgår bl.a., at det forsikrede køretøj er en Ford, og at anvendelsen er personkørsel. Det fremgår endvidere af policen, at forsikringens præmie var beregnet på baggrund af højeste præmietrin 14, hvilket svarede til en årlig præmie på 2.021 kr. med en selvrisiko på 500 kr.

Klagerens forsikring overgik i marts 2000 til If Skadeforsikring. Det fremgår af klagerens police af 21/7 2001 fra If Skadeforsikring, at ansvars- og kaskoforsikringen omfatter en Fiat Punto 60, årgang 1998 som personbil til privat brug. Det fremgår endvidere af poli-

cen, at den årlige præmie for forsikringen uden friskade udgjorde 4.181 kr. med en selvrisiko på 3.000 kr. svarende til bonustrin 14. Ifølge selskabets brev af 21/7 2001 var klagerens tidligere præmie 3.586 kr. med en selvrisiko på 2.000 kr.

I 2012 anmodede klageren selskabet om at konvertere hendes forsikring til en privatforsikring. Selskabet fremsendte derefter tilbud om tegning af en ansvars- og kaskoforsikring uden friskade til en årlig præmie på 5.679 kr. med en selvrisiko ved kaskoskader på 3.000 kr. svarende til præmietrin 14.

Klageren har i 2012 opsagt sin forsikring i selskabet og har tegnet en ny forsikring i Codan Forsikring A/S.

I brev af 14/5 2012 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "Jeg har i mange år haft en privatbilforsikring hos If, og før dem hos Skandia, som ved fusion med to andre selskaber i 1999 blev omdannet til If. Før Skandia lå forsikringen hos Kgl. Brand, der i 1998 skiftede navn til Skandia. Bilforsikringen har således været løbende i samme firma siden 1993, hvor jeg oprindeligt tegnede den hos Kgl. Brand. (Bilag …)
>
> Da jeg sidst skiftede bil til mit nuværende køretøj (Fiat Punto), fornyede jeg policen som påkrævet og modtog en police (2001) med de korrekte oplysninger, herunder at der er tale om et privat køretøj til privatbrug. (Bilag 3). Jeg har ikke siden modtaget anden police fra If.
>
> Siden fornyelsen af policen i 2001 har jeg ikke haft behov for forsikringens dækning, idet jeg ingen skader har forårsaget, og jeg har således ikke i denne periode haft grund til at kontakte If ang. hverken policen, præmien eller dækningen.
> …
> Jeg må antage, at når If sender mig en police i 2001 på den bilforsikring, der er gældende for min aktuelle bil, så er det de i policen anførte informationer, der er gældende. Det er nu kommet frem, at If i deres interne system har ganske andre fakta stående, som jeg må antage har haft en betydelig indflydelse på forsikringspræmien. Siden If har kunnet sende mig en korrekt police i 2001, må det deraf følge, at de på et tidspunkt har været i besiddelse af de korrekte oplysninger. Hvornår disse oplysninger er ændret i deres system og af hvilken årsag, er det kun If, der kan svare på, hvilket de til dato ikke har været villige til.
>
> Jeg vil med denne klage derfor anmode om, at der fremlægges dokumentation fra Ifs side for de informationer, som man har udregnet min præmie efter, og for hvor længe de ukorrekte oplysninger har figureret i systemet. Såfremt der er opkrævet en højere præmie, end det ville være tilfældet med de i policen angivne korrekte oplysninger, vil jeg anmode om, at If afkræves differencen inkl. renter for den pågældende periode, og at denne difference overføres til undertegnede."

Dertil har selskabets advokat i brev af 7/1 2013 til nævnet bl.a. bemærket:

3. 82.580

"Indklagede kan bekræfte at have tegnet bilforsikring for klager tilbage i 1993 og kan endvidere bekræfte at denne forsikring har været opretholdt hos indklagede i alle de efterfølgende år. Selve indtegningen er foregået således, at der i 1993 til indklagede, blev rettet henvendelse via mæglerfirmaet Assurance … med begæring om tilbud på en bilforsikring. Forretningsgange på daværende tidspunkt, og for så vidt også i dag, var således at henvendelser fra mægler sædvanligvis vedrører erhvervskunder, hvorfor der blev udstedt tilbud på bilforsikring på baggrund af indklagedes erhvervstarif.

Det bestrides at der er begået nogen fejl fra indklagedes side i forbindelse med indtegningen. Når en forsikringstager anvender en professionel forsikringsmægler, påhviler det forsikringsmægleren at efterse at afgivne oplysninger er korrekte ligesom det er forsikringsmæglerens ansvar at kontrollere at policen modsvarer de afgivne oplysninger.

Det formodes at indklagedes tilbud må have været det mest fordelagtige qua det faktum at begæring fremkom via mægler. Klager ses også at være indplaceret på det laveste præmietrin og har vedvarende været placeret sådan.

Det gøres endvidere gældende at der ikke er nogen erstatningsværnet tab, mellem på den ene side indplaceringen af klager som erhvervskunde og det tab som klager gør gældende.

Det må formodes at klager gennem alle årene har været tilfreds med den præmie der er opkrævet. Det faktum at klager finder ud af at præmien måske kunne være billigere ved at være indtegnet som privat kunde kan ikke føre til nogen tilbagebetaling af en eventuel difference mellem de to tariffer. Der kan højest være tale om en skuffet forventning hos klager over at præmien måske kunne være sat lavere hos indklagede. Situationen adskiller sig ikke fra den hvor klager havde undersøgt præmieniveauet i et andet selskab. I et tilfælde hvor et andet selskab måtte være billigere, kan klager jo heller ikke kræve præmie tilbage fra det selskab klager er indtegnet i fordi der er en difference mellem de to selskaber.

Under alle omstændigheder vil en eventuel difference på de to tariffer ikke kunne kræves tilbagebetalt, idet et sådan eventuelt krav vil være bortfaldet som følge af forældelse."

Nævnet udtaler:

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, der skal bevise kravets rigtighed og størrelse.

Efter sin gennemgang af sagen - herunder oplysningerne om størrelsen af præmiebetalingerne - finder nævnet, at det ikke er sandsynliggjort, at selskabet har pådraget sig noget erstatningsansvar ved tegning og administration af forsikringen, ligesom det ikke er bevist, at klageren har lidt et tab i forbindelse med opretholdelsen af forsikringen. På

4. 82.580

det foreliggende grundlag finder nævnet herefter, at selskabet ikke kan pålægges at tilbagebetale præmie eller udbetale erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen